

Radost' z toho, že som Božia žena

Ronda Chervin „Boží plán pre šťastie“

HEBBRONVILLE, Texas, 29. Január 2004 - **Ronda Chervin**, profesorka filozofie na dôchodku, autorka a konvertita, sa cíti pohnutá k tomu, aby hovorila a písala o tom, ako prežíva radosti z toho, že je Božou ženou.

Chervin opisuje hĺbku radosti kresťanskej ženy v jej príspevku nazvanom „*Božie volanie pre ženy: Dvanásť duchovných pamätí.*“ spracovaného podľa **Christine Anne Mugridge** a jej „*Dvanásť ciest ženy ku Kristovi a k cirkvi*“

V článku pre ZENIT sa Ronda delí o jej chápaní plnosti Božej radosti ženy oddanej Kristovi a jej povolaniu.

ZENIT: Čo je podľa Vás špeciálnym volaním Boha pre ženy? A ako si Vás On povolal?

Chervin: Pápež Ján Pavol II to nádherne vyjadril v apoštolskom liste „*Dôstojnosť a povolanie ženy*“. Ženy sú povolané priniesť do vzťahov seba a svoje výrazné ženské vlastnosti, s ktorými boli stvorené a skráslené samotným Bohom. Ženy by mali reagovať na osobné volanie tak ako reagovali ženy v Novom Zákone po stretnutí sa s Ježišom Kristom. Napríklad Mária Magdaléna mala iné volanie ako Mária, Ježišova matka.

Ježiš si ma povolal v 20-tych rokoch môjho života v ateistickom prostredí. V tom čase, v roku 1958, som si vedela predstaviť tri typy žien. **Scarlett O'hara** z „*Odviata vetrom*“ prezentujúcu extravagantnú a smrteľne zvodnú ženskost', **Melanie** z rovnomenného filmu znázorňujúcu tradičnú, sladkú, dobrú a pokornú ženu a nakoniec **Katarínu Hepburnovú**, herečku symbolizujúcu slobodu ducha, duchaplnosť a ženský intelektuál.

Po stretnutí sa s niektorými katolíckymi ženami od filozofa Dietricha Von Hildebranda a po prečítaní si o svätých ženách, som

nadobudla dojem, že niektoré sväté ženy by mohli byť vzrušujúce ako Scarlett dotknutou milosťou, sladké ako Melanie bez toho, aby boli slabé a ustráchané, známe a zaujímavé ako Katarína Hepburnová bez svojej uštipačnosti.

Pri svojom obrátení sa na Katolícku vieru, som si nebola istá, akým typom ženy sa stanem, ale vedela som, že to bude niečo výnimočné s porovnaním s predstavou byť iba uzlíčkom vzbúrených buniek Freudyho ego, superego a id, čo je najateistickejšou myšlienkou obmedzenia ľudskej existencie.

ZENIT: Čo bolo inšpiráciou k písaniu Vašich duchovných pamätí? Ako ste sa cítili povelanie písať o radosti Božej ženy?

CHERVIN: Môj príspevok je nazvaný „*Radosť byť Božou ženou*“ z jednoduchého dôvodu. Cítila som, že musím vyjadriť a opísať svoju radosť kvôli tomu, že mnoho katolíckych žien bolo pokrstených ako malé deti a nevidia rozdiel medzi prázdnotou neveriacich žien a plnosťou katolíckeho povolania ženy.

Tento príspevok sa volá „*Radosť byť Božou ženou*“ aj kvôli tomu, že som stretla mnoho katolíckych žien pokladajúcich ich Bohom danú ženskosť za samozrejmosť, lebo nezažili rozdiel medzi tmou bezbožných žien a svetlom katolíckych žien.

Po napodobňovaní Kataríny Hepburnovej študovaním filozofie a neúspešnom skúšaní byť ako Scarlet o'Hara v tragických ľúbostných aférach, som bola dokonale zrelá spáchať samovraždu.

Hoci značný počet katolíckych žien je zúfalých následkom trpkých zážitkov z detstva, mnoho žien v mojom čase bolo vychovávaných naplňujúcou láskou a to láskou Boha, láskou k chudobe a láskou rodiny, povolávajúcej do náboženského života, manželstva, materstva alebo slobodného života.

Napriek mnohým ťažkým tragédiám v mojom manželstve a v rodinnom živote, som bola šťastne zamilovaná do duše a tela mojho manžela a s radosťou som objavovala jedinečnú originalitu každého z mojich detí, aj keď to bolo spojené s mnohými ťažkosťami spojenými s ich dospievaním.

Pri tomto všetkom, načo sú dobrí takí filozofovia - celé dni zvyknutí sa zaoberať ideálmi - a potom učia svojich špuntov viazať šnúrky na topánkach?

Mnoho problémov som si užila aj ako žena profesorka v dominantne mužskom kolektíve filozofov, ale naučila som sa mať radosť z učenia typickým ženským prístupom - zosúladením hlavy a srdca - s veľkou pozornosťou na potreby každého študenta.

Najväčšiu radosť z prežívania byť Božou ženou som zažívala, keď som sa cítila byť dokonale milovaná a prijímaná *Božím Milencom* a to každodenným prijímaním jeho svätého tela.

ZENIT: Koľko šťastia môžeme očakávať na tejto strane neba, v tomto svete plnom stresu a násilia?

CHERVIN: Nikto, ani žena, ani muž nenájdu šťastie na tejto zemi ak majú nerealistické sny. Ak tvoj život je obmedzený iba na túto zem a na tvoj život bez stresu a živorenia, tak nikdy nebudeš šťastný.

Ak je tvojím cieľom použiť Božie dary milovať osobitne každého človeka, ktorého Ti Boh pošle do cesty, obdarit' ho úsmevom, povzbudením, oceňovaním a pomocou s jeho každodenným krížom, tak budeš šťastný vždy - aj v čase najväčšieho stresu a trápenia.

Typický muž môže byť šťastný a naplnený aj cez pracovné úspechy, napriek tomu, že jeho osobný život možno nie je najdokonalejší. Naopak, väčšina žien, pre dôvod, ktorý uvediem neskôr, je nešťastná a nespokojná, ak nedáva svoju lásku ostatným, nedelí sa a necíti tzv. stretnutie srd, a to aj keď je úspešná v práci.

ZENIT: Ktoré kľúčové momenty sužujú kresťanské ženy?

CHERVIN: Žena sa zotročuje nereálnymi očakávaniami od druhých a od seba samej. Fantazírovanie, snívanie o tom, ako raz bude očarujúca, inteligentná a bude mať vysoké postavenie v svetskom zmýšľaní alebo ako raz stretne dokonalého milenca, šéfa, manžela, kňaza... zvyčajne vedie k veľkému rozčarovaniu a zatrpknutosti.

Tieto potreby siahajú ďaleko a zvyčajne sú výsledkom nespokojného a nenaplneného detstva. Dievča, ktoré zažilo prijatie a bolo milované

pre jej ženskú podstatu, má menšie predpoklady hľadať svoju kompenzáciu, seba hodnotu v povrchných úspechoch tak ako žena, ktorá nebola prijatá a akceptovaná.

Veľmi bolestnou cestou pre kresťanské ženy je spôsob, ktorým chce byť niekedy špeciálne dokonalým učeníkom v nasledovaní Krista na rozdiel od obyčajného živoriaceho hriešnika - nestarať sa o nič a nechávať všetko na Pána, aby ju urobil svätou svojou Jedinečnosťou.

Idol uctievania sa v predpokladanom seba obraze a v predmete obdivu nedosiahnuteľných túžob, vedie k sklamaniu a k zúfalstvu.

Potrebujeme sa vidieť komickí, slabí, malí snažiaci sa hriešnici potrebujúci milosrdenstvo a odpustenie. Čím viac veríme, že je nám odpustené, tým viac sme schopní odpustiť ostatným.

ZENIT: Čo prispieva k väčšiemu prežívaniu šťastia v živote kresťanskej ženy? A prečo?

CHERVIN: Šťastná je tá žena, ktorá našla svoj zdroj uhasínania svojho smädu po dokonalejšej láske v studni Ježišovej lásky. Tým kladie menšie požiadavky na dokonalú lásku od človeka, ale to neznamená, že by nemala reagovať s vd'ačnosťou na každý malý prejav lásky, ktorý dostala od človeka, bez ohľadu na predošlé spôsobené neprávosti.

ZENIT: Vaša odpoveď na poslednú otázku sa dá aplikovať ako pre ženy tak aj pre mužov. Čo by bolo takou Vašou špeciálnou radou pre ženy?

CHERVIN: Myslím, že najväčšie diela určené kresťanským ženám sú diela **Edity Steinovej**, slobodnej učiteľky a profesorky, a diela karmelitánok a svätých mučeníc.

Svätá **Edita Steinová** učila, že hoci hlavným poslaním ženy je prinášať deti na tento svet a vytvárať pre nich domov, tak aj ženy, akou bola aj ona, ktoré nepočali nový život, boli stvorené na

budovanie intímne blízkych vzťahov s ostatnými. Mimochodom, najznámejšie matky 20-storočia Matka Tereza a Matka Angelika, neboli biologickými matkami.

Negatívnou stránkou spojenou s intimitou je, že spolu s touto túžbou môže byť spojená aj nadmerná zvedavosť a z toho plynúce klebety.

Z pozitívneho hľadiska intimita je veľmi dôležitá pre ženy na pokraji, vo vzájomnom povzbudzovaní a empatii.

Ešte by som poznamenala, že sklony k zabráneniu prejavov lásky získaných zo zatrpknutia a neodpustenia, ženy špeciálne deprimuje a robí nešťastnými.

ZENIT: Akú hru hrajú muži v šťastnom prežívaní života kresťanskej ženy?

CHERVIN: Svätí muži zo Svätého Písma od Abraháma až po sv. Pavla, boli muži silní, chrániaci, dávajúci sa, rozvážni, inteligentní a vodcovskí. Ženy hľadajú tieto vlastnosti v kresťanskom mužovi hoci vyrovnané ženy tieto vlastnosti majú len v ženskom vydaní ako ich majú správni muži v mužskom vydaní.

Ženy, slobodné, vydaté, matky alebo zasvätené, sú uspokojované prinášaním svojich darov do služieb mužov. Jednoducho sú **darom**.

Na druhej strane, aj muži by mali prinášať ženám dar - ženy sa potrebujú cítiť milované. Muži môžu byť vynikajúci vo vedení, v ochraňovaní a v dávaní sa seba svojím priateľkám, manželkám, spolupracovníčkam alebo spolu-farničkam, ale ak muž nenachádza radosť v objavovaní ich unikátnych originalít, ženy sa cítia sklamané. Prečo? Jednoducho, Boh, Láska, nás stvoril ako jedinečné individuality, a nie žiadne KÓPIE.

Stvorením nás na svoj obraz ako muža a ženu, Boh očakáva od žien, aby si vedeli oceniť mužskú jedinečnosť v ich životoch a od mužov ocenenie ženskej originality v mužskom svete.

V minulosti, keď väčšina mužov pracovala vonku a naopak väčšina žien ostávala doma, ženy sa cítili zranené, ak bolo s nimi zaobchádzané ako s otrokyňami domácnosti a zas muži, ak boli oceňovaní iba kvôli výplatnej páske. Aj v dnešnom čase existuje stály nedostatok oceňovania vo vládnom a osobnom prístupe.

Verím, že nás čaká ešte dlhá cesta vo vzťahu muža a ženy, tak ako to predstavovali Ježiš a Mária.

ZENIT: A ako viera a vzťah s Kristom naplňajú šťastie ženy?

CHERVIN: Mojou skúsenosťou je ak žena chodiaca na sv. omšu tak často ako je to možné - zobrala som svoje malé dvojičky v kočiaku na posvätenie a sv. prijímanie pre seba, aj napriek ich živosti - dovoľuje Ježišovi priamo prísť pod spôsobom tela a nechať sa naplniť jeho Láskou.

V apoštolskom liste „*Dôstojnosť a povolanie ženy*“ Ján Pavol II. poukazuje, že aj napriek zlému zaobchádzaniu so ženou, jej dôstojnosť je obrazom jej intimity s Bohom. Pre mňa osobne, denná sv. omša, eucharistická adorácia a nepretržitý dialóg v modlitbe s Ježišom, Máriou a Jozefom, je to, čo mi dáva pokoj a radosť a v čase najväčšieho trápenia, akým bola prirodzená smrť mojich rodičov, manžela a samovražda môjho syna vo veľmi krátkom časovom období.

ZENIT: Akým spôsobom môže pomôcť cirkev ženám, ktoré neprežívajú radosť zo života?

CHERVIN: Všimla som si veľký vzrast vzájomnej služby žien v pastorálnej oblasti. Prítomnosť kresťanských poradcov tiež nie je na škodu. Mne osobne veľmi pomohlo vedenie psychoterapeuta ako aj duchovného vodcu pri riešení podstaty mojich citových výkyvov.

Johnnette Benkovic založila hnutie „*Ženy milostí*“, štýlom študijných skupín pre ženy, za účelom poznania krásy učenia Cirkvi ale aj vzájomnej pomoci medzi sebou, a to priateľstvom a modlitbou.

Viac sa môžete dozvedieť o Ronda Chervin na webovej stránke: www.rondachervin.com

Preklad: Ing. Monika Obročníková